

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den sande Christendom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 16. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1826_431_2-txt-shoot-idm526.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

17Paa dette Stade kan man maaskee finde det tvivlsomt, om vore lutherske Fædre, i den hemmelige Sag om Jesu Døds Kraft og Virkning, holdt sig strængt til Jesu Ord, der kun udtrykke dens Nødvendighed, som Vilkaaret for syndige Menneskers Frelse og Deelagtighed i det evige Liv, eller om de, maaskee efter egne Slutninger, eensidig betragtede Jesu Død som det hele Forløsnings-Værk; men aldrig kan man tvivle om, det jo er stridende mod Jesu Ord, med vore Dages Skriftkloge, at betragte Jesu Død, som ethvert andet gudfrygtigt Menneskes, der med sit Blod bevidnede, at han troede, som han taledes*Man lader vel stundom, som man vilde sige noget mere, naar det hedder: han bekræftede, beseiglede sin Lære med sin Død, men det er jo en ufornuftig Tale, da man ellers kun behøvede at døe paa en Løgn, for at gjøre den til Sandhed.; thi naar det var Guds Søn der døde, maatte hans Død nødvendig have en Hensigt, der ei ved noget andet Menneskes Død kunde opnaaes. Denne Hensigt er det Jesus angiver, naar han sammenligner sig med Hvede-Kornet, der maa døe, for at mangfoldiggjøres, og naar han vidner, at hans Kiød gives for Verdens Liv, hans Liv til en Løse-Penge for Mange, og at hans Blod udøses til Syndernes Forladelse; thi naar de Skriftkloge sige, at Jesu Død kun skal være os et Pant paa, at Gud vil forlade os vore Synder, da er det aabenbar Ord uden mindste fornuftig Mening, naar Jesu Død ikke selv betragtes som Betingelsen for Synds-Forladelse; thi var den ikke det, kunde den jo umuelig, som Jesus dog siger, indslutte nogen Betaling eller Saligheds-Grund i sig, og var jo i det Høieste et Pant paa, at Jesus selv troede, Gud vilde være os naadig, hvorved man forudsætter, at Jesus var kun et 18Menneske som vi; thi var han Guds Søn, da kunde han unægtelig give os langt vissere Pant, end det tvetydige, Døden er, paa den Guds Naade, han, efter Evangeliet, ei troede paa, men selv personlig var, og et saadant Pant gav han jo blandt Andet, da han paa den Værkbrudne beviiste, at Menneskens Søn havde Magt paa Jorden til at forlade Synder. Jesu, Guds Søns, Døds Nødvendighed og Kraft til Synderes Frelse, er altsaa, efter Jesu Ord, unægtelig, saa hvo som nægter disse Ting, nægter dermed at Menneskens Søn var Guds Søn, ufeilbar i sin Vidskab, sanddru i sit Ord, og mægtig til at forlade Syndere, og hører da paa ingen Maade til dem, Jesus i Evangeliet kalder sine Discipler, sine Faar, sin Hjord, sine Tjenere, sin Eiendom, sin Menighed.